

گۈلقلەم خاتىرىسى

چەتئەللىكلەر بىلەن رەسمىي قاچان ئۇچراشقنىمغا ئويلاپ كۆرسەم، تولۇقسىز 3-يىللىقتىكى ۋاقىتلار ئىكەن. ئۇچراشقان دېسەم، ھەي سەھرالىق ئۇنىڭدىن بۇرۇن چەتئەللىك كۆرۈپ باقمىغانمۇ؟ دەپ قالماڭلار. يوللاردا كۆرگەن ساياھەتچىلەر ھېساپقا ئېلىنمىدى.

تولۇقسىز 3-يىللىققا چىقىدىغان يازلىق تەتىلدە، قەشقەردە خەلق باغچىسىنىڭ ئىچىدە چەتئەللىكلەر ھەقسىز ئېنىگىلىز تىلى ئۆگىنىۋېتىپتۇ دېگەن خەۋەر قۇلىقىمغا يەتتى. ئۇ چاغلاردا ئېنىگىلىز تىلىغا ئوتتەك ئىشتىياقم بار ئىدى. بىر كۈندە 8 سائەت ئېنىگىلىز تىلى دەرس ئۆتسە مەيلى دەيتتىم. شۇ سەۋەپتىنمىكىن بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپلا ئەتىسى باردىم. راست دېگەندەك يېشىل، كۆك، قىزىل، سېرىق دەپ بىر قانچە سىنىپ بار ئىكەن. يېشىل سىنىپقا كىردىم. دەرس ياپىيىشىل چىملىق ئۈستىگە ئورۇندۇقلار تىزىلغان، سايبۇەنلىك بىر لاپاسنىڭ ئىچىدە ئۆتۈلەتتى. بىر ئەر بىر ئايال ئىككى ئوقۇتقۇچى دەرس بېرەتتى. سۆزلۈكلەرنى چۈشەندۈرەتتى، جۈملە تۈزەيتۇق، ئويۇنلارنى ئويىنايتۇق، دەرس بەكلا كۆڭۈللۈك ئىدى. دەرىستىن چۈشۈپ بىر قانچە ئوقۇغۇچى بىر گورۇپ بولۇپ ئىككى مۇئەللىم بىلەن ئەركىن پاراڭلىشىش ئۈچۈن قالىدىكەن، مەن كېيىنرەك كىرگەچكە قېرىشقاندا ماڭا ھېچ نۆۋەت كېلەي دېمەيتتى. كىچىك بولغىنىمغا قارىماي، سۆزلۈك مىقدارىم شۇ چاغلاردا خېلى يامان ئەمەس بولغاچ تەڭ يامىداپ يۈرۈپ سىنىپتا خېلى كۆزگە كۆرۈنۈپ قالغاندىم، خېلى خېلى چوڭ بالىلارمۇ نېمە دەيدۇ دەپ مەندىن سورايتتى(بۇ يەردە ھېلىقى كۆزەينەك تاقاپ ئالتۇن چىشىنى پارقۇراتقان ئىپادە بار دەپ پەرەز قىلىڭلار).

شۇنداق قىلىپ رىتا ۋە فىلىپ ئېسىملىك بۇ ئىككى ئاۋستىرالىيەلىك ياش مۇئەللىمچىلەر بىلەن ئايرىم سۆھبەتلىشىدىغان كۈن ئاخىرى يېتىپ كەلدى. يېنىمدا مەن ۋە يەنە ئىككى قىز بار. فىلىپاخۇن گېلىنى قىرىۋېتىپ گەپ باشلاپ، ھە ئەمىسە بۈگۈن سىلەر بىلەن بايىل ھەققىدە پاراڭلىشىمىز دېمەسمۇ؟ ئوكەي چاتاق يوق دەپ بولۇپ، توختاپ تۈرە بىز زەللىرى بىز قاندا يا بۇنىڭ دەپ ئويلاپ باقسام بايىل دېگەن ئىنجىل دېگەن گەپ، قۇلىقىمنى دىڭ تۇتتۇم. رىتاخان قارا تاشلىق، يان تەرەپلىرى قىپقىزىل سىرلانغان كىچىككىنە لۇغەتتەرەك بىر ئىنجىلنى ئېچىپ ئوقۇشقا باشلىدى.

بىز قاتتىق قېتىرقىنىپ ئاڭلاۋاتىمىز. فىلىپ بىر تەرەپتىن سۆزمۇ-سۆز چۈشەندۈرۈۋاتىدۇ، ھەئە يەس، ئوكەي دەپلا ئولتۇرىمىز. دەرس ۋاقتىدا ھېچ بۇنداق مەقسەتلىرى بارلىقىنى پەقەت چاندۇرغان بۇ مىسيونىرلار ئەمدى ئاجايىپ تەقۋالىشىپ كەتكەندى. بەش ئالتە كۈن ئۆتۈپ رىتا مېنى ياتىقىغا چاقىرىپ، ساۋاقداشلارغا چۈشەندۈرۈپ قويساڭ، بىز ئەمدى بۇ يەردە تۇرساق دەرس ئۆتسەك بولمايدىكەن، شۇڭا بالىلار بىلەنمۇ خوشلىشالمايمىز، سەن بىلەن خوشلىشىۋالايلى دەپ رەسىمگە چۈشۈۋاپ، بىر سىلكىپ ئۇ رەسىمدىن بىرنى ماڭا چىقىرىپ بېرىپ، بىرنىمە بىرنىمە ئېنگىلىزتىلى يازلىق تەتلىلىك دەرىسلىرى دەيدىغان خەت چۈشۈرۈلگەن بىر مايكا ۋە بىر قولىياغلىققا ئورالغان نەرسىنى قولۇمغا تۇتقۇزۇپ، ئېلخەت ئادىسلىرىنى يېزىپ بېرىپ خوشلاشقان بولدى. ئۆيگە قايتقۇچە ئاچسام ھېلىقى قولىياغلىقتا ئىنجىل تۇرمامدۇ، ئاستا ئۆيگە ئاپىرىپ كۆيدۈرۈۋەتكەن، ۋە بۇ تۇنجى چەتئەللىك دوستلىرىم بىلەن شۇنداق تۈردە خوشلاشقان بولدۇم.

رىتا بىر يىلدىن كېيىن ئىلخەت يازدى، جاۋاپ يازغۇدەك مادار يوق، ئۇ خەتكە جاۋاپ يازغۇدەك سەۋىيەگە يېتىمەن دەپ بولغۇچە ئۇ خەت ئەستىن چىقتى. ئۇنىڭدىن كېيىن ھەقىقىي تۈردە تۈزۈك تونۇشقانلىرىم تۈرك ۋە كۈرتلەر بوپتۇ. بۇلار ئارىسىدا مەندە بەكرەك ئۇنىۋېرسال تەسىر قالدۇرغانلىرى تۈرك ئەمەس كۈرت بوپتۇ. ياتاقدىشىمدىن ئىككىسى كۈرت ئىدى، بۇرۇن كۈرت دېسە لەيلىمۇلەينى ئوقۇيدىغان بىر ئىبراھىم تاتلىسەسنى كۈرت دەپ بىلەتتىم. ياتاققا ئورۇنلىشىپ ئەتىسلا بىللە كىرىپ كەلگەن ئۇ ئىككى كۈرتنىڭ چىرايى قارامتۇل بۇغداي ئۆڭ، قاڭشارلىق، قاشلىرى قاپقارا قوبۇق ئىدى. بىرسى كەچتە دولقۇنسىمان چاچلىرىنى قويۇپ بېرىۋىدى، ھىندىستانلىق كاجولنىڭ ئۆزىلا بولدى. كاساپەت ھەجەپ چىرايلىقكنا دەپ قالغانىدىم. ئىسمى بەسنا بولۇپ بۇ كۈرتچىدە يېتەر بولدى بەس دېگەن مەندە ئىكەن، ماڭغۇ غەيرى بىلىنمەپتۇ ئەمما ھەرقانداق تۈرك ئۇنىڭ ئىسمىنى ئاڭلىسلا ھەيران قېلىپ مەنىسىنى سورايتى. ئۇ بىچارىمۇ قىلچە زېرىكمەي چۈشەندۈرۈپ بېرەتتى. ئۇنىڭ دېيىشىچە ئۇلار 8 بالا بولۇپ، بەسنا سەككىزىنچىسى ئىكەن، دادىسىنىڭ ئاچچىقى كەپ يېتەر ئەمدى بولا دەپ شۇ ئېسىمنى قويۇپتىكەن.

ئائىلىسى شۇنچە نامرات، ئىستانبۇل چاملىجا ئورمانلىقىغا يېقىن يەردىكى بىر كۈرت مەھەللىسىدە ئولتۇراتتى، ئەمما نامراتلىقىغا شۇنچە مەرت ۋە ئاقكۆڭۈل ئىدى، ھېچكىمدىن ھېچنەمە ئايمايتى. ئەمما شۇنچە كېسەلچان ئېدى، كېچە-كېچىلەپ بېشى ئاغرىپ بېشىنى پۈتۈن كۈچى بىلەن

لىنتا بىلەن ياكى ياغلىق بىلەن چىڭ تارتىپ چېگىپىلا ئولتۇراتتى ھەر قاچان. ئىشقىلىپ بېشىنىڭ كىچىكلىكىگە باقمىي، شۇنچە پىشقان ۋە ئانىلاردەكلا مېھرىبان ئىدى. ئاغرىپ قالسام كارىۋىتىمنىڭ بېشىدا كۈنلەپ ئولتۇرۇپ ھېلى بېشىمنى تۇتۇپ، ھېلى ھەرخىل ھەرياڭزا چاي ۋە دورىلارنى دەملەپ ئىچكۈزەتتى، ئاچچىقكەن دەپ ئىچكىلى ئۈنمىسام ئۇزۇندىن ئۇزۇنغا نەسەت قىلاتتى. مۇئەللىمىڭگە دەيمەن، ئاتا-ئانىڭنىڭ نۇمرىنى تېپىپ ئەرز قىلمەن دەپ تەھتت سالاتتى. كېيىنلىرىمىز يىرتىلسا، بىر ئىشلاردىن بىر چاتاقلار چىقسا ئىشقىلىپ ياتاقتا بەسنا بولمىسا يەرشارى چۆرگىلەشتىن توختاپ قالاتتى.

بىزنى چەتئەللىك دەپ مەكتەپ بەك چىڭ باشقۇرۇپ سىرتقىمۇ چىقارمايتتى. شەنبە يەكشەنبە ۋە تەتلىلەردە ئاتايىن نەچچە ئاپتوبۇس ئالمىشىپ، يەيدىغان نەرسىلەرنى ئېلىپ، مېنىڭ سىرتتا قىلىدىغان، ئالدىدىغان نەرسىلىرىم بولسا ھەممىنى بىر بىرلەپ قىلىپ بېرەتتى، ئۇلارنىڭ ئائىلىسىگە تونۇش ئىدىم، ھەر شەنبە يەكشەنبە ئانىسى ماڭا تېلغۇن قىلىپ، كەچۈر قىزىم مەكتىپىڭ رۇخسەت بەرگەن بولسا سېنى ئۆيگە ئەپ كېتەتتۇق دەپ بىر مۇنچە سۆزلەيتتى، ئۇ ئاپاشنىڭ تۈركچە تەلەپپۇزغا قويۇق شەرق تەلەپپۇزى ۋە كۈرتچە سىڭىپ كەتكەن بولغاچ گېپىنى ئانچە چۈشەنمەيتتىم، شۇنداقتىمۇ تامام تامام تەشۈككۈر تەيزەجم دەپ قاراپلا تۇراتتىم، تېلغۇننى بەسنا تارتىۋاپ: "ئەقچان يەنە ھېچنىمىنى چۈشەنمەي تۇرۇپ تامام دەپ قويدۇڭ ھە، بىلمەمدىم مەن سېنى، ھە شۇنداق قىلىپ، نېمىگە ئېھتىياجىڭ بار، يەكشەنبە مەكتەپكە قايتقاندا ئالغاچ كېلىدىغان نەرسە بولسا تىزىملىكىنى يوللاپ قوي دەپ" قويۇۋىتەتتى.

بۇ ئاقكۆڭۈللۈك، بۇ مىننەتسىز كۆڭۈل بۆلۈش ساق بىر يىل داۋاملاشتى. يەرلىك بالىلارغا ئاتا ئانىسى تېلغۇن قىلسا كارىدوردىكى تېلغۇنغىلا قىلاتتى، كارىدور "پالانچى تېلغۇننىڭ بار" دېگەن سادا بىلەن تولاتتى. بىز چەتئەللىكلەر: "ۋاي يوغان ئىش، بىزنىڭ ئاتا ئانىمىزمۇ ئۇزۇن يوللۇق تېلغۇن قىلالغان بولسا بىزنىمۇ ئاۋۇ تېلغۇنغا چاقىرىپ باقسا قانداق بولار ئىدى ھە" دېيىشىپ كېتەتتۇق. بەسنا بۇ ئارزۇيۇمغا يەتكۈزۈپ مېنى دائىم ھەيران قالدۇرۇپ ھېلى ئۇ قەۋەتنىڭ تېلغۇنىدىن ھېلى بۇ قەۋەتتىن تېلغۇنىدىن مېنى چاقىرتاتتى، پۈتۈن كارىدور ئۇيغۇر پالانچى تېلغۇننىڭ بار دەپ مېنىڭ ئىسمىم بىلەن ياڭراپ كېتەتتى.

ئىككىنچى يىلى بەسنا مەلۇم سەۋەپ بىلەن مەكتەپ ئالماشتى، مەكتەپ ئالمىشىپ، ئۇ ئىسمىنى زەھراغا ئۆزگەرتىپتۇ، بىز قېرىشقاندا چاندۇرۇپ دائىملا ياتىقىغا تېلىفون قىلىپ بەسنا بارمۇ دەيتۇق، ئۇنداق ئادەم يوق دېسە ھېلىقى زەھرا ئېسىملىك كۈرت قىزىنىڭ بۇرۇنقى ئىسمى بەسنا ئىدى دەپ مەخپىيەتلىكنى ئاشكارلىۋەتتۇق. بىچارەم، ئاھ ھەر قايسى بۇ بەسنا ئىسمىنى پىشانەمدىن كەتكۈزمەي، ماۋۇ مەكتىپىمگەمۇ يېيىپ بولاشتىڭ دەپ تىرىكەتتى. ھېلىھەم شۇ ۋاپادار ياتاقدىشىمنى ئەسلەپ قالمەن، سادىغاڭ كېتەي سەن بىلەن پاراڭلىشىش ئۈچۈن ۋېيىش دېگەن بىرنىمىنى ماڭا چۈشۈرۈپ بەرسەڭ بولاتتى، ئەمما مەن قاچان ئەقلى ئىقتىدارلىق تېلىفون ئالغۇدەك بولارمەن دەپ كۆڭلى يېرىم ئىدى. ھازىرغىچە ئەقلى ئىقتىدارلىق تېلىفون ئېلىشقا چىقىنىپ بولالمىغان بولسا كېرەك قايتا پاراڭلىشىپ باقمىدۇق. بۇ يەردە شۇنى چۈشەندۈرۈپ ئۆتەي، تۈركىيە ئېلىكتىر بويۇملىرىنى سىرتتىن ئەكىرىدىغان بولغاچ تېلىفون، بارماق دېسكا، قاتتىق دېسكا، كومپيۇتېر قاتارلىق نەرسىلەرنىڭ باھاسى قىممەت. جوڭگۇدا 1000 كۈچەنگە ئالدىغان تېلىفوننى تۈركىيەدە 3000 كۈچەن خەجلەپ سېتىۋالىسىز. شۇ سەۋەپ تۈركىيەدە چەتئەلدىن ئېلىپ كىرگەن تېلىفونلاردىن باج ئېلىنىدۇ، سىزنىڭ بۇ يەردىن ئېلىپ چىققان تېلىفونىڭىز تىزىمغا ئالدۇرۇلۇپ باج تۆلەنمىسە 3 ئاي ئىچىدە ئاپتوماتىك ھالدا قۇلۇپلىنىپ قالىدۇ.

بەسنا قىسسەسى مۇشۇ يەردە ئاخىرلاشتى، كېلەيلىق يەنە بىر كۈرت ياتاقدىشىم، بەسنانىڭ قەدىناس زاكا ئاغىنىسى سالىھەگە، سالىھە بىلەن بەسنانىڭ ئۆيىمۇ بىر يەردە، مەكتەپكىمۇ بىللە كەلگەن، شەنبە يەكشەنبە بولسا ئىككىلىسى بىر تاغار كىرنى كۆتۈرۈپ ئۆيلىرىگە تەڭ كېتىشىدۇ. سالىھەنىڭ تىپىك ئالاھىدىلىكى ئۇيغۇغا دەھشەت ئامراق، ھەركۈنى ئەتىگەن "ئاھ ئۇيغۇمغا قانمىدىم" دەپلا قوپىدۇ. بىرەر قېتىم ئەجەپ ياخشى ئۇخلاپتىمەن دېگەن گەپ ئېزىپ تىزىپ ئاغزىدىن چىقىپ قالمايدۇ. ئاچچىقى يامان، تىرىككەك، ياتاق بويىچە ئىككىمىزنىڭلا پۇرچىقىمىز پىشمايتى، ئەمىلىيەتتە بىر بىرىمىزنىڭ مەجەزى بەش قولىدەك ئايان، ئەمما قەستەن قېرىشىمىز بىر بىرىمىز بىلەن، ئاچچىقى كەلسە، چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، مۇشتىلىرىنى تۈگۈپ "مېنى تىرىكتۈرمە، بىكار ئۇرۇپ سالىمەن" دەپ قوپايتتى، شۇنداق دېگەنسىرى مەنمۇ بەك داۋخو بەك تېرىكتۈرەتتىم، راستىنلا ئۇرۇنتەرمۇ دەپ قورقۇپ تۇراتتىمۇ، بىر ئېغىز گەپتىن قالماي تەڭ تۇراتتىم. "ئا قارا، تىلىڭ چىكەتتى ھە، ئادەم بىلەن تەڭ تۇرالايسەن ھازىر بوپتۇ مەن ئۆزۈمنى بېسىۋالاي، يا سەبىر سالىھە، يا سەبىر"

دەپ كېتەتتى. مەن يەنە جىم تۇرماي "ئاچچىقنىڭ كەلگەن بولسا تۇرۇپ كەت، ئۆرە تۇرغان بولساڭ ئولتۇرئۇال ياكى يېتىۋال، ئاندىن ياندىۇ" دېسەم، ئۇرۇنۇتمەن دەپلا قوپاتتى ۋە كارىۋاتقا چوقۇملا بىرنى ئۇسسەتتى. ئىككىمىز تەڭلا ھىجرايتۇق، توختاپ قالاتتۇق. ئۇ ئۇخلاۋاتقاندا بەزىدە قەستەن قورقۇپ كەتكەن قىياپەتكە كىرىۋاپ: "سالھە، سالھە كۆزۈڭنى ئاچ، ئۇيقۇدىن زەھەرلىنىپ قالمىغانسەن، كۆزۈڭنى ئاچ" دەپ قويسام يېنىدىكى ياستۇقنى ئېلىپلا ئېتىۋىتەتتى. چاندۇرماي: "ئۇھ خۇداغا شۇكرى ھاياتكەنسەن" دېسەم "يا ئاللا مەن نېمە گۇناھ قىلغان بولغىدىم، بېشىمنىڭ بالاسى بولغان مۇنۇ قىزنى ئۇيغۇرمۇ مۇڭغۇلمۇ ئىشقىلىپ نەدىن كەلگەن بولسا شۇ يەرگە كەتكۈزۈۋەتكەن بولساڭچۇ" دەپ توۋلاپ كېتەتتى.

ئۇ گەپنى ئاڭلىسلا ياتتىمىزدا يەنە بىر تارىخچى قىز بار ئىدى، مېنى نەدە كۆرسە "ئەجدادىمنىڭ ئاماننى نەگە ماڭدىڭ؟" دەيتى، ئەجدادىڭنىڭ ئاماننىنىڭ قورسىقى ئېچىپتۇ، نەپسى بىلەن كۈرەش قىلغىلى ماڭدى دەپ قويسام، ئۇھ ساڭا گەپ قىلغىلى بولمايدۇ دەپ كۈلۈپ كېتىپ قالاتتى. شۇ قىز تارىخقا مۇناسىۋەتلىك ناھېنىق مەلۇماتلار بولغان زامانلا يەر مۇئەككىلدەك موككىدىلا پەيدا بولىدۇ، ئۇخلاۋاتقان بولسا كۆزىنى ئاچماي تۇرۇپ جاۋاپ بېرىدۇدە: "سالھە ساڭا نەچچە قېتىم دەيمەن، ئۇ مۇڭغۇل ياكى قازاق ئەمەس ئۇيغۇر ئۇيغۇر، ئۇيغۇر باشقا مۇڭغۇل، قازاق باشقا، سەن تارىخ ئوقۇمىغانمۇ ئوتتۇرا مەكتەپتە ئۆتەتتىڭۇ" دەپ دەرس سۆزلەپ قوپۇپ كېتىدۇ.

شۇنداق قىلىپ سالھە بىلەن بىر يىل تارتىشىپ، سوقۇشۇپ، يەنە چىداشماي يۈردۇق، ئىككىنچى يىلى مەن كەسىپ ئالماشتىم، ئۇ ئوقۇتقۇچى نامزاتلىرى سىنىپىغا تاللىنىپ كاندىدات مۇئەللىملەردىن بولۇپ قالدى، شۇنداق بولسىمۇ كۆپ دەرسلىرىمىز بىرگە ئۆتۈلىدىغان بولغاچ بىر بىرىمىزنى چىمدىشىپ بىرگە ئولتۇرۇپ يۈردۇق، ئوقۇش پۈتتۈرۈشكە نەچچە ئاي قالغاندا ئۇلار رەسمىي بىزنىڭ بېشىمىزغا چىقتى، بىر سەكرەپلا بىزىلەرگە مۇئەللىم بولۇپ ئەمىر بېرىدىغان يەرگە يەتتى. ئۇلارنىڭ سىنىپىدىكى سويىمەكلەر بىزدىنلا مۇئەللىم بولىۋاپ، بۇ ھاۋاغا تىزلا ماسلىشىپ كۆنۈپ: "ياۋرۇم مانى قىلىۋىتە" دەپ ئىشقا بۇيرۇيدىغان بولدى.

تېخى نەچچە ئاي بۇرۇن نۇرغۇن دەرسنى بىللە ئوقۇپ يۈرگەن ئاداشچاقلار بىردەمدە مۇئەللىم بولۇپ سىزنى: "جانىم، ياۋرۇم، ئەۋلادىم" دەپ ئاغزىنى تاتلىق قىلىپ تۇرۇپ ئىشقا بۇيرىسا يامان ئېغىر كېلىدىكەن. سالھە خانقىزنى ئىزدەش ئۈچۈن ئىشخانغا كىرىپ قالساق، بىرەرسى چاقىرىپ

قويمىغىچە ئىشخانا ئالدىدا تەلمۈرۈپ تۇرىدىغان، گەپ قىلغاندا سالھە مۇئەللىم دەپ گەپ قىلىدىغان بولدۇق. ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ يېشى مەندىن كىچىك بولغاچقىمىكىن، ياكى مېنىڭ نەپسىم بەكرەك تەربىيەگە مۇھتاجمۇ بىلىمدىم ئىشقىلىپ ئۇلارنىڭ ئاقسالىقنى كۆرسەم قۇيقا چېچىم تىك تۇرۇپ، گەپتە چېقىۋالاتتىم، جانىم مانى قىلىۋەتكىنە دېسە، ماقۇل پالانچى دەپ بولۇپ بىردەمدىن كېيىن دىكىنىپ كەينىگە مۇئەللىم دېگەن گەپنى قوشۇپ قوياتتىم، شۇندىن كېيىن ھەممىسى مەندىن قورقىدىغان، ئۇنىڭ ئاچچىقى بەك يامانكەن دەپ ماڭا گەپ قىلمايدىغان بوپتۇ. سالھە بېشىمنى سىلايتتى، مەن ئۇنىڭدىن قاچقانسىرى مېنى ئىزدەپ، بىزنىڭ يېڭى مۇئەللىم قىزلاردىن سېنى بوزەك قىلغانلار، قاتتىق تەككەنلەر بارمۇ، بولسا دېگىن، مەن گەپ قىلىمەن، مەن بىر سەكرەپلا مۇئەللىم بوپ قالدۇم، ئەمما مەن ئۆزگەرمىدىم مەندىن قاچمىغىن، مەن يەنىلا شۇ سېنىڭ ئۇيقۇ شاھىڭ، ھېلىھەم ئۇيقۇمغا قاندىم، مەن قىلىپ بېرەلگۈدەك ئىش بولسا دېگىن دەپ تۇردى. بىزنىڭ سىنىپتىكى بالىلار ئۇنىڭ مۇئەللىملىكىنىڭ سايىسىدە پات-پات سىرتتىن تىز تاماقلارنى بۇيرۇتۇپ يەۋالدۇق، ئوقۇتقۇچىلاردىن باشقىلارنىڭ، سىرتتىن تاماق بۇيرىشى چەكلەنگەن ئىدى.

شۇنداق قىلىپ ئوقۇش پۈتتى، ئۇلارنىڭمۇ پىراكتىكىسى پۈتتى، مەكتەپ ئېلىپ قالمىز دېسە ئۇنىماي، شەرقتىكى يېزىمدا، ماڭا مۇھتاج نادانلىقتا قالغان كىشىلەر كۇرمىڭ، ئىستانبۇلنىڭ ماڭا ئېھتىياجى يوق دېگىنىچە، ئىچكى ئۇرۇش ۋە ئېتىشىشلار بولۇپ تۇرىدىغان تاغ قاراقچىلىرى ماڭىمدا بىر ئۇچرايدىغان شەرقتىكى يۇرتىغا قايتىپ كەتتى.

مەكتەپ شەرقتىكى بالىلارنىڭ بىخەتەرلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ ئايرۇپىلان بېلىتى ئېلىپ بەردى، ئۇ بىر توپ قەيسەر كۈرت قىزلار ئۆز يۇرتىنى ئايدىڭلىتىش ئۈچۈن، ئىستانبۇلدىكى يۇقىرى مائاش ۋە خاتىرجەم تۇرمۇشنى تاشلاپ ئۆزلىرى چوڭ بولغان يۇرتىنى تاللاپ قايتىپ كېتىشتى.

يەنە بىر كۈرت دوستۇم، سىنىپتىكى ياپراق ئىسىملىك قىز ئىدى. كۈرتلەرنىڭ بىر ئالاھىدىلىكى مەرال، دېڭىز، يامغۇر، ياپراق، ئالماس، دەريا... دېگەندەك نەرسە-كېرەكلەرنىڭ ۋە ھايۋانلارنىڭ ئىسمىنى جىق قويدۇ. مەنىلىك ئەرەپچە ئېسىم قويغانلار ئاساسەن يوق دېيەرلىك.

ياپراقمۇ سىنىپتىكى ئەڭ نامرات لېكىن بەك ئىشچان قىز ئىدى. ھەر شەنبە يەكشەنبە ئۇنىڭ يوپىكىسىنى تۈرۈپ قويۇپ بىر قەۋەتنىڭ چوڭ ئوپچى ھاجەتخانىسىنى، مۇنچىلىرىنى چوتكىلاپ

تازىلاۋاتقان ھالىتىنى كۆرەتتىم. بۇ باتۇر تېخى پايپاقلارنىمۇ سېلىۋەتمەي، مىلىچ مىلىچ ھەممە يېرىنى ھۆل قىلىپ، قوللىرى بۇدۇر بۇدۇر بوپ كەتكۈچە قىلاتتى. ئۇ تازىلىقتىن بىكار بولۇپ، سىنىپقا چىقىپ سىنىپلارنى تازىلاپ كېتەتتى، ۋاي بولدى قىلغىن ھارمىدىكىمۇ دېسەم ئىش قىلغانغا ئادەم ھارمايدۇ قەدىرلىكىم دەپ قويۇپ ئىشىنى قىلىۋەتتەتتى. ئۇنىڭ بىر تىپىك ئالاھىدىلىكى بەكلا ساددى ئىدى، كىم نېمە دېسە ئىشىنەتتى، مەن ئۇنى بەكلا ئەخماق قىلىپ ئوينايتتىم، ماڭا كۈرتچە ئۆگەت دېسەم ئەڭ گۈزەل گەپلەرنى ئۆگىتىپ قوياتتى، مەن ئۇيغۇرچە ئۆگىتىپ قوياي دېسەم، ياق خەنزۇچە ئۆگەت دەپ تۇرىۋالاتتى، شۇنىڭ بىلەن ئىچىم پۇشۇپ، مەن ساراڭ دېگەندەك گەپلەرنى ئۆگىتىپ قوياتتىم، ئاندىن ئۇ جوڭگۇلۇق بالىلارنى كۆرسىلا ھەي دەپ توۋلاپ: "مەن ساراڭ" دەيتى، تەلەپپۇزنىڭ ئوماقلىقى، ئۇنىڭ ئۇ ھالىتىگە قاراپ قورسىقىم ئاغرىپ كەتكۈچە كۈلەتتىم، كۈلسەملا ئۇ مېنىڭ ئويۇن ئوينىغىنىمنى ئوقۇپ قېلىپ ئۇ خەنزۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ كەينىدىن قوغلاپ يېتىشىپ: "مەن ساراڭ خاير، ئۆزۈڭ دىلەرم" دەپ قويۇپ كېلەتتى. مەن ساراڭنى خەنزۇچە، خايرنى تۈركچە دەيتى، خاير ئەمەس دېگەن مەنىدە. قايتىپ كېلىپ: "بەك ئەسكىكەنسەن دەپ ھارغۇچە غىدىقلايتى. "ۋايجان" دەپلا قويسام: "خاپا بولما، خاپا بولما قەستەن قىلىمدىم، سىنىپنىڭ بىردىنبىر چەتئەللىكى ئۆتۈنۈپ قالاي، ساڭا بىر ئىش بولسا مەن كۆپچىلىككە نېمە دەيمەن، مۇنداق قىل، ئاغرىدىمۇ" دەپ جىددىيلىشىپ كېتەتتى.

بىر كۈنى دەم ئېلىشتە ئىككىمىز باغچىدا ئولتۇراتتۇق، بېشىمىزدىلا ياۋا ئامۇتۇمۇ، گىلاسۇمۇ ئىشقىلىپ كىچىككەنە كۆپكۆك مۇنۇسى بار بىر دەرەخ ساڭگىلاپ تۇراتتى. ئۇ گەپ ئارلىقىدا ئىختىيارسىز شۇنداقلا ئۈزۈپ سالدى. ماڭا بوپ بەردى دە: "ئوھ ياپراق، سەن تۈگەشتىڭ، ئەمدى بېرىپ ما دەرەخنىڭ ئېگىسىنى تېپىپ رازىلىق سورا، كەچۈرۈم سورا، ئاندىن ئۇ سېنى نەچچە يىل بېغىدا ئىشلەمچىلىككە تۇتۇپ قالغاننى ئاز دەپ، كۆزى كۆرمەس، قولى باسمىس، تىلى سۆزلىيەلمەس ئوغلغا كېلىن قىلىپ ئەپ بېرىدۇ" دەپ گەپ دېگەننى پىلىمۇتتەك توقۇپلىۋەتتىم، بىچارە كۆزلىرىنى پىيالىدەك ئېچىپ: "ئاھ خۇدا مېنى قورقۇتما، ئەمدى قانداق قىلىمەن" دەپ كۆزىگە ياش ئالدى. ئىككىنچى سائىتىدە ئۇ بىچارە راستىنلا مۇدىرنىڭ ئىشخانىسىغا كىرىپ ئۆزىگە رۇخسەت بېرىشىنى، مەكتەپ ھويلىسىغا ساڭگىلاپ تۇرغان مۇبلىك دەرەخنىڭ ئېگىسىنى ئىزدەپ تېپىپ كەچۈرۈم سورايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. مۇدىر خانىم كۈلۈپ كېتىپ، "قىزىم سەن ئۇ كىشىنى تاپالمايسەن، ئەگەر

ئىچىڭ پەقەت راھەت بولالمىسا سىرتقا چىققاندا تىلەمچىلەرگە بىر لىرا سەدىقە قىلىۋەتكىن " دەپتۇ. گۈلشەنلەر ئىچىلغان ھالدا يېنىمغا كېلىپ: " ئۇ ھېلىقى قورقۇنۇشلۇق ئاقىۋەتلەردىن قۇتۇلۇپ قالدىم " دەپ كىرىپتۇ.

كېيىن ئۇمۇ ئىسمىدىن رازى بولماي بىر ئۆلىما ئۇستازدىن مەسلىھەت سوراپ يۈرۈپ ئىسمىغا زەينەپ دېگەن ئىسمىنى قوشقۇزۇپ ئىسمىنى زەينەپ ياپراق قىلىۋالدى. بىر مۇئەللىمىزنىڭ ئىسمى فامىلىسى زەينەپ رەففاق ئىدى، بىر كۈنى دەل شۇ مۇئەللىم دوسكىغا خەت يېزىۋاتسا: " زەينەپ ياپراقنى توۋلىدىم دەپ زەينەپ رەففاق، زەينەپ رەففاق " دەپ توۋلاپتىمەن، ئۇ چىرايلىق ئالدىمدا ئولتۇرۇپمۇ قەتئىيلا قارىدى. تېخىمۇ ئاچچىقىم كەپ كۈچەپەرەك: " زەينەپ رەففاق دېگەن گاس " دەپ چاقىرىپ كېتىپتىمەن، ئىككىنچى ئورۇندا ئولتۇراتتىم، دوسكىغا يېقىنلىدە، مۇئەللىم كەينىگە قارىدى. مېنى چاقىردىڭمۇ؟ دېمەسمۇ، ئويلاپ باقسام راستىنلا مۇئەللىمنى چاقىرىپتىمەن، ياق مۇئەللىم، مەن ئاۋۇ ياپراق دەپ توختاپ قالدىم، مۇئەللىم كۈلۈپ كەتمىگەن بولسا، ئۇ مۇئەللىمنى نەدە كۆرسەم قېچىپلا يۈرەركەنمەن نۇمۇستىن. ئەمما مۇئەللىم مېنى نەدە كۆرسە توۋلاپ: " مېنى چاقىردىڭمۇ، خاپا بولما ئاڭلىماپتىمەن " دەپ قويۇپ ھىجاراپ قويدىغان بولدى.

شۇنداق قىلىپ: "يۇرتۇمغا قايتقۇم يوق ئىدى، قايتسام، كەچلىرى قورقۇپ تالانغۇمۇ چىقالمايمىز، تاغ قاراقچىلىرى نەچچە كۈندە بىر باستۇرۇپ كېلىپ ئۇن گۈرۈچ ئېلىپ كېتىدۇ، ھېلىمۇ ياخشى بىزگە چېقىلمايدۇ، مېنىڭ ئىستانبۇلدا قالغۇم بار ئىدى " دەپ شۇنچە كۈچىگەن بولسىمۇ، مەن مەكتەپتە تازىلىق ئىشچىسى ياكى ئاشپەز ئاپاشلارغا ياردەم قىلىپ بولسىمۇ بىر يىل بولسىمۇ ئوشۇ قالغان بولسام دەپ شۇنچە يالۋۇرغان بولسىمۇ، مەكتەپ يەنىلا ياپراقنى يولغا سېلىپ قويدى. ئالاقىمىز ئۈزۈلگىلى خېلى ئۇزۇن بولغان، يېقىندا ئىلخەت يېزىپتۇ: " ۋاي ئۇيغۇرۇم ۋاي، سېنىڭ دەردىڭدە كومپيوتىر ماھىرى بوپ كېتىدىغان بولدۇم، ماۋۇ ئىمەيىل دېگەن نەرسىدە مۇۋاپىقىيەتلىك ھالدا تۇنجى خېتىمنى ئەۋەتتىم، ساق سالامەت ساڭا تەگكەندۇ ھە، تاپشۇرۋالغان بولساڭ ھايت دەۋەت، بىكا خوش بوپ يۈرمەي يەنە " دەپ يېزىپ قويۇپتۇ.

مانا بۈگۈن توساتتىن ئالبۇم ۋاراقلاپ ئولتۇرۇپ شۇ كونا كەچمىشلەر ۋە ھاياتىمدا ئۇنتۇلماس ئىزلارنى قالدۇرغان شۇ چەتئەللىك دوستلار ئېسىمگە كېلىپ قالدى. بىر كىچىككەنە پارتىدىشىم بار ئىدى: " ھەدە كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھېكايىلىرىڭدە مېنى تىلغا ئېلىپ قالساڭ، ناخشىنى بەك ياخشى

ئېيتالايدىغان لېكىن بۇنى ھېچكىم بايقىمىغان كىچىك پارتىدىشىم " دەپ تەرىپلەپ قويساڭ بولامدۇ دەپ ھۈپپىدە قىزىرىپ كەتكەندى، ۋە مېنىڭ يازغانلىرىمنى ئوقۇش ئۈچۈن مەخسۇس ئۇيغۇرچە ئۆگەنمەكچى بولغاندى.

بىر ناخشا بولىدىغان ، تېكىستى مۇنداق : ئۇنتۇلارمىش بىردىن بىردىن كونا دوستلار، كونا دوستلار نە بىر سالام يوق، نە بىر خەۋەر ئۇنتۇلارمىش كونا دوستلار ئۇچۇپ كەتكەن قۇشلار كەبى يوسۇن باسقان تاشلار كەبى ئۇنتۇلۇپ كېتەر بىردىن بىردىن كونا دوستلار ، كونا دوستلار يىللار ئۆتۈپ، زېھنىم قېرىغاندا، ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتىم ناچارلاشقاندا، باشقا نەرسىنى ئۇنتۇپ قالساممۇ، مۇشۇ كونا دوستلىرىمنى، غېرىپلىق ۋە مۇساپىرچىلىق ھېس قىلدۇرمىغان شۇ ئاقكۆڭۈل كىشىلەرنى پەقەتلا ئۇنتۇپ قالمىسامكەن دەيمەن.